

TRAVAILLEURS RADNIK

TRIMESTRIEL EDITE PAR LA C.G.T. POUR LES TRAVAILLEURS YUGOSLAVES EN FRANCE

N° 2 - Avril 1972
Prix : 0,50 F

PROLETERI SVIH ZEMALJA UJEDINIMO SE!

BENOIT FRACHON, PRETSEDNIK C.G.T. A

kih kriza i nezaposlenosti, da zavade radnike-doseljenike sa francuskim radnicima.

Ove stvari su nam tako dobro poznate i datiraju od davnina.

Zbog toga smo se uvek borili za jedinstvo jednih sa drugima, da se i jedni i drugi bore zajedno za zajedničke im interese.

Ne beše to uvek laka stvar. Danas to nije ni toliko; ali evolucija radničke klase, jačanje njenih organizacija, osvojena prava dobijena teškom borbom sa kapitalizmom, otvaraju za nju nove vidike.

Uzimajući u obzir ove činjenice, Glavna Konfederacija rada (C.G.T.) je obradila jedan detaljan program za radnike-doseljenike, koji odgovara njihovim istinskim težnjama.

Ovaj program bi na kraju trebao dovesti do stvaranja jednog demokratskog i socijalnog statuta koji bi garantovao jednakost prava za sve.

C.G.T., (citaj: Se. že. Te.), i njene organizacije će se za ovo boriti metodično i sa velikom istrajnošću. One će imati punu podršku svih radnika-doseljenika, članova Sindikata, koji su se već pridružili njenim redovima.

Želeo bih se, međutim, obratiti svima onim koji teže uspehu ovog poduhvata, i koji iz različitih razloga nisu organizovani, svesni toga ili ne, oni zakašnjavaju njegovu pobedu.

Mi poznajemo vrlo dobro sve vrste pritisaka poslodavaca u izvesnim preduzećima kojima ovi deluju na njih. Oni ne trebaju pokleknuti pred ovim poteškoćama. Za njih takodje sva snaga počiva u jedinstvu; i mi možemo nabrojati

mного slučajeva gde je ovo jedinstvo pohedilo i najveći otpor poslodavaca.

Jedan od takvih je i ovaj događaj koji pripada daljoj prošlosti.

Beše to 30-tih godina, kada je kapitalističkim svetom harala velika ekonomska kriza.

Francuska, kao i druge zemlje, podnosila je njene posledice.

Sindikalni organizmi, u to vreme razjedinjeni, nisu predstavljali istu vrednost pred tim velikim problemima kao danas.

Meljutim, mi smo ipak uspeli da stvorimo, skoro svuda, komitete sastavljene od radnika-francuza i radnika-doseljenika koji su ostali bez posla.

Manifestacije radnika-doseljenika i radnika francuza koji su krizom bili lišeni posla počele su, malo po malo, da postaju sve češće.

Tražila se solidarnost radnika kojima je posao bio uskraćen.

Kao najveća manifestacija te solidarnosti bio je marš radnika iz severnih delova Francuske na Pariz. Komiteti Sindikata su intervenisali po komunama za dobijanje redovne pomoći. Organizovali su sakupljanje priloga kojim su hteli izraziti posebnu solidarnost sa najugroženijim radnicima.

Ovo beše veliki neuspeh poslodavaca idržave koji nameravaše zavaditi jedne radnike protiv drugih.

Ovo, a i mnoga druga iskustva nam danas dozvoljavaju da tražimo još više, naše nam snage, iskaljene u dugotrajnoj borbi to dozvoljavaju!

Na nama svima ostaje da, neophodnim zajedničkim merama, osiguramo naš uspeh...

Evo već više od sto godina je prošlo od kako su se radničke organizacije ovim rečima obratile svim proleterima sveta...

I od onda do današnjih dana veliki deo puta je predjen.

Da ovo ujedinjenje kod nas, u Francuskoj, postane još življe, to je želja koju, u ime Glavne Konfederacije rada — Se. že. Te. -a (C.G.T.), nastojim jasno izraziti povodom nastupajuće Nove godine, obracajući se radnicima-doseljenicima, koji su zbog različitih okolnosti bili primorani da napuste njihovu zemlju.

Poznata je stvar da su poslodavci oduvek, pa i danas, koristili poteškoće radnika-doseljenika i uz podršku države ih još više eksploatisali.

Da bi postigli što veći procenat eksploatacije nastojali su, a i danas nastoje, i to naročito za vreme veli-

OD 18 DO 22 APRILA U NIMU :

38. NACIONALNI KONGRES C.G.T.-a

C.G.T. U ZAJEDNICKOJ BORBI ZA SOCIJALNI
PROGRES - DEMOKRACIJU I SOCIJALIZAM

EPIDEMIJA VELIKIH BOGINJA

Vakcinisanje čitavog stanovništva u Jugoslaviji.

Jugoslavenska Vlada odlučila je da se vakciniše čitavo stanovništvo u zemlji.

Da bi se obezbijedile potrebe 20 miliona i 300 hiljada stanovnika bilo je upotrebljeno 14 miliona doza, 7 miliona doza će biti upravo upotrebljeno i 10 miliona je poručeno, da bi se obezbijedilo potrebe ponovne vakcinacije za osobe, kod kojih prva vakcina nije primljena.

Prema listu POLITIKA, na kraju marta, bilo je zabilježeno 18 smrtnih slučajeva.

ZA JEDNU ODGOVORNU I EFIKASNU SINDIKALNU AKCIJU

Analizirati snagu između sadašnje vlasti (državne)-poslodavaca i radničke klase, tražiti najefikasnije i najprilagodljivije forme borbe, prilagoditi ih sadašnjoj situaciji i tako izbjeći udarce neumoljivog protivnika (kapitalizam), okružiti se akcijom i podrškom svih društvenih slojeva, poboljšati razvijanje radničke i sindikalne demokratije....., mnogobrojna su pitanja koja CGT iznosi na razmišljanje njenim članovima i čitavoj radničkoj klasi u dokumentu nazvanom « ZA JEDNU ODGOVORNU I EFIKASNU SINDIKALNU AKCIJU ».

Ovaj dokument je bio objavljen na kraju jedne konferencije za štampu održane prošlog mjeseca oktobra u prisustvu Benoa Frašona (Benoît Frachon), Zorža Segija (Georges Ségué) i ostalih članova saveznog biroa CGT.

Posle izjave da je izvršna Komisija CGT-a u međuvremenu povukla prve pouke iz sadašnje situacije u industriji civilnog vazduhoplovstva, u fabrikama Batignolles i Reno, na francuskoj železnici, i analizirala perspektive za dalju borbu (za radnička prava), Zorž Segi, generalni sekretar CGT-a najvećeg sindikata u Francuskoj (3.000.000 članova) je između ostalog izjavio :

« U trenutku kada se nezadovoljstvo radnika sve više i više povećava i njihova borbenost sve više i više raste, očigledno je da je, koalicija poslodavaca i sadašnje vlade spremna da upotrebi sva raspoloživa sredstva (koja mi ne potcenujemo) i svu svoju moć da bi zaustavila polet našoj borbi za radnička prava. Ovo nepomirljivo, i ponekad čak i provokatorsko nastojanje poslodavaca i vlade proističe iz imperativa jedne antidiskusionalne politike skrojene po meri velikog kapitala.

Ovo nastojanje poslodavaca i vlade postaje sve više privremeno i slabi jer ih sama kriza u kojoj se današnje kapitalističko društvo nalazi kompromituje i obeshrabruje.

Vlada je, međutim, ipak odlučila da daje otpor do kraja i u tome ide čak do te mere da za to upotrebljava ponekad i silu.

U izvesnim slučajevima pak, ona očigledno traži da, navlačenjem na fizičke obračune provocira radnike da bi ih posle toga mogla osuditi i kazniti, i zadati im tako udarac a samim tim ukočiti sindikalni pokret, razjediniti ga. Dovedi ga dotle da se preda sudbini ».

« Zato je glavni zadatak odgovornih članova sindikata da ovu realnost stavi na znanje radnicima jer je ona od kapitalnog značaja.

Ovakva koncepcija jedne, zaista odgovorne organizacije, je neophodna i u niukom slučaju nije antidemokratska niti deluje protiv radnika ; naprotiv, ona radnicima daje za razmišljanje neophodne im elemente ».

Jer javno mišljenje je takodje veoma važno, a to se videlo u toku zadnjih događaja i zato je Zorž Segi dalje precizirao :

« Mi nećemo dozvoliti nikakvo natezanje oko pitanje dali je javno mišljenje postalo neznam kakav merilac ili nekakva treća snaga iznad klase.

Značaj javnog mišljenja proističe iz političke evolucije u našoj zemlji, iz sve veće dimenzije velikih društvenih sukoba.

Da bi pridobili javno mišljenje u većini, mi zato imamo veliku prednost jer je ono sastavljeno isključivo od radnika i njihovih familija ».

Ali ujedno dodaje :
« Međutim, vladi nikada neće biti dopušteno

da radnicima u javnoj službi, bilo kojim putem, ograniči pravo na štrajk, niti da im skreće pažnju na neku « drugu stvarnost ».

Jer radnici danas sve više i više misle na neophodnost da se sadašnja antisocijalna politika u Francuskoj promeni.

Mi nastojimo da radničkoj klasi stavimo do znanja da, osim sloge između radničkih i demokratskih snaga bazirane na jednom zajedničkom programu, nepostoji nijedna druga snaga koja je u stanju da dovede do ove promene.

Uzimajući u obzir ovaj vid borbe radnici će omogućiti da se prebrode sve postojeće teškoće ».

Na kraju Zorž Segi je izjavio :

« Za nas sindikalizam nije reklama niti njime želimo stvarati slavu. Sindikalizam je za nas jedini način za odbranu radničkih prava, način koji ima najveću efikasnost ».

ONO ŠTO NAM JE ISPRICALA JEDNA JUGOSLAVENSKA ŽENA

Daleko od svoje zemlje, sama sa djecom, koju treba podići, našla je posao kod LEBODY-a, u ulici Flandre u Parizu. LEBAUDY je eksploator. Uslovi rada koje postavlja radnicima su neljudski.

Teško je raditi kod LEBAUDY-a! Žali se ona, ali gdje naći posao? Tu leži problem: jer drugdje je nezaposlenost. Zato za 800 franaka mesečno, od kojih treba odbiti 450 franaka, da bi se platila soba bez konfora u Parizu ona radi od 6 H 30 do 14 H 30 ili od 14 H 30 do 22 H 30, stojeći, na mašinama, koje pune šećerom kutije od kartona. Na taj način ona proizvodi 8000 kg šećera dnevno, 1000 kg na sat, 17 kg na minutu... To je minimum, jer da bi se moglo koristiti beneficije treba preći iznos od 10000 kg.

Već nekoliko sedmica boluje od ekcema, jer je vlasnik odlučio da za zatvaranje kutija upotrebi jedno novo ljepilo opasnije ali jeftinije...

« Vlasnik se oslonio na činjenicu što smo strani radnici da bi nas eksploatirao » objašnjava ona « ali se prevario ». Od januara 1971, zaista, ona je član C.G.T. koja se u to doba uspostavila u fabrici. « Od tada se vodi svakodnevna borba protiv uslova ropstva, koje postavlja LEBAUDY ».

Tako sam pomoću C.G.T. postigla povećanje plaće za 200 franaka, pauzu od dvadeset minuta, pristojnu kantine po razumnoj cijeni, rani je postojala jedna, koja nije bila dostojna ni psa...

« Ali naročito, od kada sam član C.G.T.-a, imam osjećaj, da nisam osamljena već organizirana radnica u velikoj radničkoj zajednici, na koju vlasnik mora računati... ».

KOME SLUŽI PROVOKACIJA

Dvadesetpetog februara, u tvornici Renault-a u Bijankuru jedan mladić, pobornik maoističkih ideja, ubijen je od policajca plaćenog od vlade, u civilu i naoružanog, u vrijeme dok je jedan lijevičarski komando pokušavao prodrijeti u tvornicu.

Kada je CGT preko sindikata Renault-a do Konfederalnog Biroa osudila nedvosmisleno ubojstvo ovog mladića, ona je u isto vrijeme upozorila radnike na ovu provokaciju moći uperenu protiv radnika tvornice i svih koji u njoj rade.

U ovom periodu, vlada prolazi kroz ozbiljne poteškoće. Skandali se pojavljuju na sve strane. Ozbiljne krize prijete zapošljavanju. Opće nezadovoljstvo raste želja za promjenom pojačava se u cijeloj zemlji nasuprot nagomilanih neriješenih problema.

U ovom periodu, patronat i vlast jačaju svoje pozicije i žele zakočiti legalna potraživanja radnika javnog i privatnog sektora.

Upravo u tom momentu uloga lijevičara jasno se pokazuje kao uperena protiv radnika i CGT.

Antikomunistički i anti-CGT karakter manifestacija, koje je prouzročila smrt ovog mladića, jasan je svakome.

Svatko je mogao primijetiti, da su neprijateljske parole upućene protiv CGT i njenog Generalnog Sekretara Georges Seguy-a mnogobrojnije od onih upućenih patronatu i vladi.

Tko osim vlade može izvući korist od jedne takve provokacije, koja slijedi nakon mnogih drugih, vlade, koja sa svoje strane optužuje CGT za subverziju, jer ona ne pristaje da potpiše ugovore osim u slučaju kada su povoljni za radnike.

Zadovoljstvo, koje tom prilikom pokazuju radio i televizija je značajno.

Povodom toga, posebno je značajno da strani radnici budu izuzetno obazrivi. U opisu progresa, razne radio stanice, insistirajući na karakteru anti-CGT natpisa i zastavica, objavile su dvije pojedinosti, od kojih je jedna netačna, i otvara put novim provokacijama.

One su objavile da je progrebna povorka bila sastavljena od mnogih

mladih ljudi, što je istina, i od mnogih imigranata, što je manje istinito.

Nekoliko stotina Španaca i Portugalaca oko zastava i natpisa. Nekoliko desetina Alžiraca, šaka Afrikanaca, dovoljno je da se povjeruje kako strani radnici masovno ukazuju povjerenje lijevičarskim avanturistima.

Ukazati na istinu nije dovoljno. Treba shvatiti, da ova propaganda ima za cilj da pojača akciju lijevičarskih elemenata, koji pokušavaju pokrenuti emigrante protiv ostalih radnika, izolirati ih iz zajednice radničke klase da bi ih povelu u borbe bez izlaza. Na nesreću, drugovi iz CFDT kadkada se prepuštaju toj igri.

To je posebno bio slučaj kod Girostela u Buržeu, gdje je ne nagovor sindikalne sekcije CFDT-a četrdesetak radnika emigranata zauzelo tvornicu, koja zapošljava 200 osoba. Tu ništa nije nedostajalo, čak se zahtijevalo da se obustavi primanje na rad Portugalaca u korist Alžiraca, stvarajući na taj način podijelu među nacijama.

Mada ne odobravajući takvu vrstu borbe, solidarnost CGT-a prema tim radnicima s pravom nezadovoljnim uslovima rada i plaćama, nije izostala. Tim povodom od strane USTMCCT prikupljeno je 800.000 starih franaka.

Intervencije kod direkcije i prefekture protiv represalija nisu mogle spriječiti, da jedna takva akcija završi otpuštanjem štrajkača nakon intervencije policije u tvornici, nasavljanje rada pod zaštitom policije itd... čija je to ustvari Igra ?

Upozoriti radnike protiv zlonamjernih savjetnika, ujediniti radnike bez obzira na njihovu nacionalnost protiv zajedničkog neprijatelja, za njihova potraživanja, to je smisao sindikalizma, odgovornog i efikasnog.

Radnici kod Renault-a, francuski i imigranti, to su dobro shvatili, sačuvavši, prema savjetima CGT-a, hladnokrvnost pred stalnim provokacijama.

Pakazali su, da ih takve provokacije ne mogu odvajati od borbe za njihova potraživanja.

Tako će lijevičarski provokatori i direkcija biti zadovoljni na najveću korist radnika.

PORESKI SISTEM

Vladajuća većina, (vlada), je kategorički odbacila predloge radničkih poslanika koji se zalažu za opozivanje velikih kapitalističkih oreduzeća.

Jer sadašnji sistem, kapitalistički, ide dotle da, specijalnim trikovima opozivanja čak oslobadja kapitalistu od poreza. A pošto

država nemože « živeti » bez poreza, jasno je da ga neko mora platiti.

Postavlja se pitanje-KO ?

Odgovor je-RADNICI ! Prema tome vi ćete za 1972. god. platiti 4. milijarde novih franaka više na vaš lični dohodak (godišnji), i 10. milijardi u vidu raznih taksa na proizvode široke potrošnje.

KUPON ZA UČLANJENJE

Prezime

Ime Godine starosti

Adresa

Zanimanje

Ime fabrike

Grad Departman

Dati pretstniku C.G.T. u fabrici ili poslati na adresu C.G.T., 213, rue Lafayette Paris 10me.

DA - LI STE ZNALI ?

U Francuskoj je, u toku 1970. godine, 10.639 jugoslovenskih radnika dobilo radne karte (carte de travail).

Medju njima je bilo :

- 1503 fizička radnika,
- 6443 polu kvalifikovanih radnika,
- 2668 kvalifikovanih radnika,
- 25 visokih stručnjaka i tehničara.

Broj radnika poreklom iz :

- S.R. Srbije iznosi 6492
- S.R. Bosne i Hercegovine 1606
- S.R. Hrvatske 733
- A.O. Kosovo-Metohija 603
- A.P. Vojvodina 494

Od gore navedenog broja najviše radnika je zaposleno u :

- PARIZU 2.404, zatim u
- DOUBS 1.987
- HAUTS-DE-SEINE 479
- PUY-DE-DOME 439
- BAS-RHIN 359
- RHONE 350
- SEINE-SAINT-DENIS 317

Brojčana zastupljenost Jugoslavena po industrijskim granama je sledeća :

- metalurgija 4.702
- gradjevinarstvo i javni radovi 2.278
- poljoprivrede 650
- tekstilna industrija 595
- servis domaćinstva 559

METALURGIJA

Od 1945. godine, u francuskim oblastima SENELLE i MONT-SAINT-MARTIN-a, zabeleženo je 113 smrtnih slučajeva. Godišnji izveštaj komiteta za higijenu i sigurnost na poslu pokazuje da je u 1970. godini broj prijavljenih nesrećnih slučajeva iznosio 6080, što predstavlja 4,8 % više nego u 1960. godini.

A samo u prvim mesecima 1971. godine broj povreda sa obustavom rada iznosio je 521, što je za 22 % više nego za isti period u 1971. godini.

SOVJETSKI SAVEZ

Vrhovni sovjet Sovjetskog Saveza je doneo novu uredbu o pravima Sindikalnog Komiteta u preduzeću.

Ovom uredbom daju se nove mogućnosti sindikalnim organizacijama za učešće u izradi plana proizvodnje, izgradnji društvenih objekata i institucija, njihovu modernizaciju upotrebom najviših dostignuća nauke i tehnike, a povećano je takodje i učešće sindikata u poboljšavanju kolektivnih ugovora i socijalnog života.

VELIKA BRITANIJA

T.U.C. - sindikat engleskih radnika je doneo plan kojim se od engleskih poslodavaca zahteva sigurnost zapošljavanja u brodogradilištima gde radnici masovno odbijaju da prihvate poslodavčev otkaz koji, zbog sve veće ekonomske krize postaje sve češći.

NE ZABORAVITE !

● Bolesni ste i prinudjeni ste da prekinete vaš posao !

U tom slučaju trebate poslati socijalnom osiguranju četvrti u kojoj stanujete izveštaj o obustavi posla kojeg je overio i potpisao vaš lekar. Izveštaj treba biti poslan u roku od dva dana po prekidanju posla.

● Ako je vaša supruga u Francuskoj i ako je u drugom stanju... nemojte da zbog vaše nemarnosti izgubite vaša prava. Izvestite o tome odmah socijalno osiguranje vaše četvrti koju nastanjujete (sécurité sociale).

● Dopisivanja sa socijalnim osiguranjem su oslobođena plaćanja poštanskih maraka. Znači, kada se god budete dopisivali sa socijalnim osiguranjem, nemojte nikad na koverti stavljati poštansku marku. Isto tako nemišite stavljati marku za eventualni odgovor.

● Prilikom svakog dopisa trebate uvek navesti broj pod kojim ste zavedeni u socijalnom osiguranju. Taj broj je naznačen na vašoj socijalnoj karti (carte d'immatriculation).

● Pre nego što budete nabavili prepisanu vam zubnu ili ortopedsku protezu ili pak vaše naočare, trebate se najpre obratiti socijalnom osiguranju za njegovu saglasnost.

● Raspitajte se na opštini u mestu gde stanujete ili kod socijalnog osiguranja ili pak kod vašeg sindikata, kod kojeg ćete lekara manje platiti vaš pregled.

● Ako idete kod lekara, ne zaboravite poneti sa sobom vašu socijalnu kartu niti vaše platne liste (fiche de paye).

● Da bi vam socijalno osiguranje vratilo novac kojim ste platili lekara i vaše lekove, morate poslati poštom ili lično sledeće dokumente :

- ° bolesnički list (feuille de maladie),
- ° recept prepisanih lekova na kojem trebaju biti nalepljeni tiketi sxih kupljenih lekova. Ovi tiketi (vignette) se nalaze na kutijama u kojima su lekovi upakovani,

° platni list (fiche de paye) od zadnja dva meseca pre nego što je lečenje započeto.

● U slučaju da vam lekar otvori bolovanje, vi imate pravo na dnevno obeštećenje koje nadoknadjuje jedan deo izgubljene plate.

Za dobijanje ovog obeštećenja, uz vaš bolesnički list (feuille de maladie) i vaša dva platna lista, trebate još priključiti i potvrdu koju trebate tražiti od vašeg poslodavca i na kojoj treba biti naznačen datum kada je posao bio prekinut.

Ovo sve trebate poslati ili lično odneti vašem socijalnom osiguranju (caisse de la sécurité sociale).

● U slučaju gubitka posla upisite se ODMAH u Nacionalnu Agenciju za zapošljavanje (l'Agence Nationale pour l'Emploi) kao tražioc posla. Ova agencija se nalazi pri svakoj opštini četvrti ili grada u kome stanujete.

Ovo vam je vrlo važno ako hocete da sačuvate vase prova na scijalno osiguranje i deciji dodatak.

● POSLIJE SEDMICE AKCIJE ZA JEDNAKOST PRAVA IZMEDJU FRANCUSKIH I STRANIH RADNIKA

Nikada dosada, sindikalna akcija za jednakost prava medju radnicima, ma kakva bila njihova nacionalnost, nije dostigla takvu širinu.

Zajednica C.G.T. - C.F.D.T.

Sedmica akcije, koja nije sama sebi cilj, već značajna etapa u zajedničkoj kampanji imala je odjeka u čitavoj Francuskoj kao i izvan njenih, granica, o čemu svjedoče mnogobrojne poruke primljene iz Alžira, Italije, Afrike, itd...

Ona treba da posluži boljem shvatanju situacije stranih radnika, što je prava sramota za one, koji su za nju odgovorni: patronat i vlast i što skandal koji treba pridodati onima, koji pritiskuju držaoce vlasti.

Nastavak kampanje, daleko od toga da bude akcija po strani, nalazi se za C.G.T. na ucrtanoj liniji za odbranu prava svih radnika.

— za poboljšanje uslova rada, sigurnost pauze, trajanje rada,

— za uslove života uopće, nasuprot ekonomskoj i socijalnoj politici vlade i patronata.

Rastuće nezadovoljstvo, velika borbenost, koju pokazuju radnici, borbenost, u kojoj sudjeluju i strani radnici, uznemiravaju patronat i vlast.

Da bi joj se suprostavili upotrebljavaju sredstva kao što su odjeljivanje i represija pri čemu im pomaže ljevičarska agitacija.

To su dobro shvatili radnici kod Reno-a, francuski istrani, koji se nisu dozvolili odvući u provokaciju, kao i oni ostali mnogobrojni radnici u cijeloj Francuskoj, koji su od 22.marta stvorili veliki dan za slobode protiv represije i provokacije.

U ČITAVOJ FRANCUSKOJ POD NAJRAZLICITIJIM OBLICIMA

■ Značajan napor informacije, izdavanje mnogobrojnih zajedničkih listova C.G.T. - C.F.D.T. ili listova C.G.T. na francuskom, mnogobrojni listovi na različitim maternjim jezicima.

**

■ *Mnogobrojni mitinzi, skupovi, zajedno sa skupovima u tvornicama, debate sa projekcijama filmova o imigraciji.*

**

■ Intervencija na pokrajinskom radiju i televiziji.

**

■ *Konferencija za štampu na nacionalnom nivou C.G.T. - C.F.D.T. na nivou departmana i pokrajina.*

**

■ U tvornicama, peticije, obrada i polaganje bilježnica sa potraživanjima, delegacije poslate direkcijama.

**

■ *Intervencija kod patronalne službe i komercijalne službe.*

**

■ Intervencije kod općina prefektura, pokrajinskih prefekata, praćene ponekad delegacijama iz tvornica.

**

■ *Delegacije upućene lokalnim predstavnicima, predsjednicima općina, generalnim savjetnicima, delegatima itd...* sta-h

SVJETSKI SKUP PARIZA ZA MIR I NEZAVISNOST INDOKINE

Veliki akt međunarodnog značaja

Svjetski skup Pariza sjedinio je u Versaju 1200 predstavnika, zastupnika 84 zemalja različitih režima i svih kontinenata, ogromnu snagu najrazličitijih političkih i socijalnih horizonata.

Na tribini su se nalazile ličnosti izabrane od delegacija i u prvom redu predstavnici Indokine, pacifističkih organizacija, Svjetskog skupa za mir, zatim Claude Estier, sekretar Socijalističke Partije Francuske, Laurent Lucas, predsjednik C.F.D.T. i ostale mnogobrojne ličnosti. C.G.T. je predstavljao naš drug Georges Seguy, koji je predvodio značajnu delegaciju naše konfederacije.

Skup, koji je otvorio André Souquiere, Generalni Sekretar Pokreta za mir, u ime 48 zastupljenih francuskih organizacija, razvio se u interesantnu debatu tokom koje su intervenirale mnogobrojne delegacije. Posebno su bile pozdravljene aplauzom: delegacija zemalja Indokine i sjeverno američka reprezentacija, delegacije socijalističkih zemalja, francuska delegacija i velike delegacije Španije, Italije itd.

Na kraju, Skup je prihvatio značajnu odluku, koja pokazuje sve strašnji karakter rata u Indokini i njegovo širenje. Nixon govori o miru, ali proširuje rat. Da bi se uspostavila ravnoteža zbog smanjenja broja američke pješadije, upotrebljavaju se ogromna sredstva uništavanja,

medju ostalim, masivna bombardiranja koja u stvari predstavljaju tehnološku stranu rata. Skup otkriva upotrebu bombardiranja i nove tehnike uništavanja kao sredstvo da bi se unijelo smrt i očaj u indokinu. Rezolucija ukazuje na rastuću svjetsku pomoć u Vietnamu, u zemljama Kambodže i u Laosu, i u prvom redu na najrazličitiju pomoć socijalističkih zemalja. Isto tako ukazuje se na otpor i borbu protiv rata u Sjedinjenim Američkim Državama, koje treba potpomoći i stimulirati. Ukazuje se na rastuću solidarnost prema zemljama Indokine. Ta solidarnost je bila naglašena u toku Svjetskog skupa Pariza i odluka, koja je bila donešena sastoji se u ovome: « Sve zemlje svijeta zajedno pridonijeti će da se Sjedinjene Američke Države prisile da uspostave Nezavisnost i Slobodu u Vijetnamu, Laosu i Kambodži.

U Francuskoj, u trenutku zatvaranja Svjetskog skupa, u cijeloj zemlji se odvijao široki pokret manifestacija, skupova i mitinga, podjela manifesta, postavljanje oglasa i prikupljanje potpisa.

Trinaestog februara, veličanstvena manifestacija prodefilirala je Parizom od trga Republike do trga Bastilje. Hiljade predstavnika iz predstavnika zemalja Indokine i delegacija Skupa izrazili su svoju podršku jednoj tako plemenitoj pobudi.

Medju manifestantima se nalazio veliki broj stranih radnika, noseći parole pisane na najrazličitijim jezicima, svjedoke solidarnosti prema Vijetnamu i zemljama Indokine.

U mnogobrojnim gradovima i selima Francuske-Lionu, Marseju, Bordou, Grenoblu, Sen-Kontenu, Montpellieru, Evreu, Ruanu, Klermon-Feranu, itd. održavale su se manifestacije u kojima su sudjelovale desetine hiljada organizacija i hiljade ličnosti svih političkih i socijalnih strujanja.

Svjetski skup je zatvoren sa čvrstom odlukom "da uništi košmar i da postigne MIR, NEZAVISNOST I SLOBODU u zemljama Indokine.

Svi francuski i strani radnici prihvatili su odluku Svjetskog skupa Pariza i udvostručit će svoje napore da pokažu svoju aktivnu solidarnost Vijetnamu i narodima Indokine.

YU RADNIK

213, rue Lafayette, PARIS 10me). BOTZaris 86-50

Imprimerie Lensoise - LENS

Travail exécuté par des ouvriers syndiqués

Directeur de la publication: TANGUY. Aubin